

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

BIJ MOZART

MEN gaat niet bij Mozart binnen indien men niet weet dat zijn eeuw de eeuw was van de opera buffa, de komische opera, orkest met zang en toneel; van het oratorio, muziek met koor; van de symfonie, de zuivere instrumentale muziek. Je moet weten dat de achttiende eeuw die was van de klavecimbels en de violen, de eeuw van de grote Italiaanse meesters Vivaldi, Pergolesi, Cimarosa. Het was tevens de eeuw van de grote vioolbouwers Stradivari en Guarneri...

1. - HIER IS HET...

TE Salzburg in Oostenrijk, nabij de Mirabellgarten, ligt de Getreidegasse, een mooie, enge straat, met lieflijke Rococogevels, versierd met oude, kunstige uithangborden. In deze straat, in het huis nummer 9, ga je de poort binnen en dan vind je het huis waar Wolfgang Amadeus Mozart op 27 januari 1756 geboren werd. Die woning is thans een museum. Alles spreekt er over hem. Zijn ziel is er gebleven...

2. - TOEN IK KIND WAS...

TOEN ik kind was, vertelde mijn vader, Leopold Mozart, me over de grote komponisten: Johan Sebastian Bach, gestorven vóór mijn geboorte, over Haendel, die stierf toen ik drie jaar was, en over de Fransman Jean-Philippe Rameau, die stierf in 1764 en die een groot muziekpedagoog was. Mijn vader was een artiest, mijn zus Nannerl, vijf jaar ouder dan ik, eveneens. Zes andere broers en zussen waren gestorven vóór mijn geboorte. Toen ik zes was, componeerde ik mijn eerste menuet. Toen reisde mijn vader met mij kriskras door Europa.

3. - DOORHEEN EUROPA...

WAT een lange reis! Munchen, Wenen, Parijs, Londen, Den Haag, waar ik stervensziek was... Ik herinner me nauwelijks nog de koningen, de koninginnen, de prinsen, de dames die me overal toejuichten. Toen ik twaalf jaar was, dirigeerde ik reeds een plechtige mis. Te Napels meenden de mensen, dat ik mijn talent dankte aan een magische ring die ik aan de vinger droeg. Ze vergisten zich deerlijk!

4. - DROOM EN NACHTMERRIE

LATER ontmoette ik de domheid en het onbegrip. Ik ben arm geweest. Ik maakte ook kennis met kunstenaars, zoals Glück, met Grétry, een Luikenaar. Ik dank veel aan mijn trouwe en grote vriend Joseph Haydn. Ik componeerde altijd. Hoeveel werken ik wel schreef? Zeshonderd? Concerto's, sonaten, quatuors, en ook opera's: « Don Juan », « Figaro's Bruiloft », « De To-verfluit »... Dit laatste werk kende meer dan tweehonderd opvoeringen. Toen ik 35 jaar was, voelde ik dat ik zou sterven. Ik componeerde mijn « Requiem »...

5. - « REQUIEM »

IK heb het niet kunnen voltooien. Ik ben gestorven op 5 december 1791. Neen, niet in Salzburg, maar in Wenen. Mijn vrouw, de lieve Constanze Weber, was ziek en zij kon niet beletten dat mijn lichaam in een gemeenschappelijk graf werd geworpen. Wij waren arm... Het regende stromen en het was akelig koud op die dag, en niemand vergezelde me naar het kerkhof... Maar mijn ziel, mijn muziek is blijven leven!

(Wordt voortgezet.)